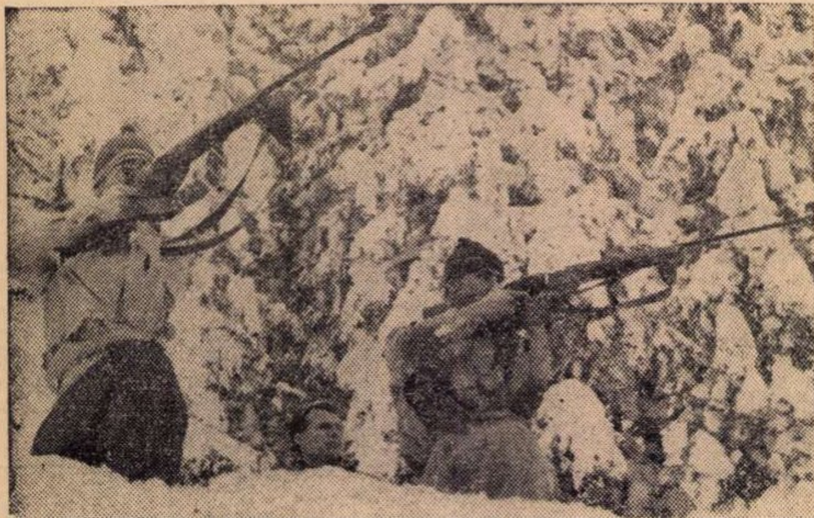
Triunghiularul de biatlon

România — R. D. Germană — Suedia

● LA POIANA BRAȘOV SE DISPUTĂ „CUPA DINAMO"
● REZULTATELE UNOR CONCURSURI DE LA BORȘA ȘI BORSEC

Moise Stoian și Dumitru Zangor, asistați de antrenorul de tir Valeriu Panțuru, efectuează un antrenament în vederea triunghiularului de la Predeal

Foto: N. Aurel

Plecați ieri de la Altenberg, biatloniștii echipelor României, R. D. Germane și Suediei au sosit în aceeași zi în Capitală, pornind mai departe spre Predeal, unde vineri și duminică se va desfășura a doua „manșă" a triunghiularului. Componenții celor trei echipe efectuează azi un antrenament de acomodare cu pista din Poliștoacă, care — după ninsoarea masivă de săptămîna trecută — se prezintă într-o stare excelentă. De asemenea, concurenții execută trageri de reglaj pe poligonul reamenajat în toamna anului trecut în Valea Poliștoacă. Cît privește întrecerile, comisia de organizare a stabilit ca ele să se desfășoare după următorul program: vineri ora 10: *proba individuală (20 km)*, duminică ora 10,30: *proba de ștafetă (4 x 7,5 km)*.

Debutul schiorilor clujeni în activitatea pe anul 1966 a fost făcut pe frumoasa pîrtie de la Borșa, în regiunea Maramureș. La întreceri au luat parte și tinerii schiori de la centrul de inițiere de la Borșa. Iată rezultatele probei de slalom uriaș: *seniori*: 1. P. Tomori (Știința Cluj); 2. A. Hamuș (Știința); 3. G. Speck (Știința); 4. H. Dobreanu (Știința); 5. Dumitru Timiș (Centrul de schi Borșa); *senioare*: 1. Carmen Posticescu (Știința); 2. Aurelia Tomori (Știința); *juniori*: 1. Aron Szabo (Știința); 2. Vasile Timiș (Centrul de schi Borșa); 3. Grigore Timiș (Centrul de schi Borșa); 4. B. Iordache (Liceul nr. 11 Cluj); *junioare*: 1. Maria Imre (Știința); *copii*: 1. Ștefan Hambric (Știința); 2. W. Schit (Știința); 3. Gavrilă Malic (Centrul de schi Borșa). (P. GOTEA — *coresp.*).

Un numeros public a asistat la concursul de schi organizat la Borsec pentru elevii de la S. S. E. Tg. Mureș. Cîștigătorii probelor: *fond, juniori cat. I* (4 km): Teodor Mihai; *cat. a II-a* (2,5 km.): Petru Covaci; *junioare cat. I* (2,5 km): Rozalia Torok; *cat. a II-a* (2,5 km.): Ema Chertis; *slalom uriaș, juniori cat. I*: Teodor Mihai; *cat. a II-a*: Petru Covaci; *junioare cat. I*: Rozalia Torok; *cat. a II-a*: Cristina Covaci. (ION CRISTEA — coresp.).

Slalomiștii și săritorii din Brașov și de pe Valea Prahovei vor concura sîmbătă și duminică pe pîrtiile Poienii Brașov în cadrul unei competiții de tradiție: „Cupa Dinamo". Dintre participanți nu vor lipsi cîștigătorii concursului de deschidere, adică *C. Tăbăraș, Ilona Micloș, Constanța Măzgăreanu, Dan Cristea, Florea Voinea* și *D. Lupu*.

HOCHEI: Regulamentul și disciplina...

Regulamentul acestui joc nu este tocmai simplu. Am putea spune că dintre jocurile sportive hocheiul pe gheață are cel mai complicat, dar și cel mai complet regulament. Aceasta este într-o oarecare măsură principala cauză că în hochei un arbitru se formează greu și ajunge să se descurce în „hățișul" aliniatelor și sublinierilor regulamentului numai după o lungă practică. In plus, meciurile sînt în majoritatea lor foarte rapide și cer, deci, arbitrului o atenție sporită, pentru ca el să poată interveni prompt și corect din punct de vedere regulamentar.

In consecință, nu s-ar putea spune că sarcina unui arbitru de hochei este prea ușoară. Dar, în ultima vreme ea a devenit și mai dificilă, deoarece jucătorii noștri au ajuns și ei un fel de... arbitri. La fiecare decizie se uită întrebător la conducătorul jocului, se miră, dau din mîini a... „lehamite", comentează hotărîrea luată sau se dezvinovățesc. Cine sînt sportivii care procedează astfel? Sincer vorbind, cînd am încercat să așternem pe hîrtie numele lor, am epuizat aproape spațiul rezervat acestui articol.

Cu alte cuvinte ne aflăm în fața unei veritabile „maladii" a hocheiului nostru, care a ieșit mai mult în evidență în acest sezon, cînd volumul competițiilor interne a crescut în mod simțitor. Din această cauză partidele nu mai au o desfășurare normală, sînt întrerupte mai mult decît se obișnuiește și, ceea ce este mai grav, își fac loc cîteodată și atitudini de-a dreptul huliganice, cum s-a întîmplat la Miercurea Ciuc, cînd jucătorul Daradici (Tîrnava) a sărit să lovească cu crosa un arbitru (!?). Nu mai vorbim de faptul că transformarea terenului de gheață într-un loc de... parlamentări și discuții interminabile influențează și asupra încrederii pe care arbitrii trebuie s-o aibă în posibilitățile lor.

Nu dorim să se creadă că facem aci o pledoarie în favoarea arbitrilor. Nu este în intenția noastră acest lucru, cu atît mai mult cu cît „cavalerii fluierului" greșesc destul de frecvent și, uneori, chiar grav. Pledăm însă pentru respectarea regulamentului. Primii care au datoria să întreprindă ceva în această direcție — alături de antrenori, bineînțeles — sînt chiar arbitrii. Ei trebuie să sancționeze imediat orice gest, orice comentariu făcut în legătură cu deciziile lor, mai ales că regulamentul le pune la dispoziție o variată gamă de eliminări. Și dacă toți vor proceda așa, sportivii se vor învăța încetul cu încetul să-și stăpînească nervii și să fie disciplinați.

CĂLIN ANTONESCU

Centrele de inițiere în sport

(Urmare din pag. 1)

Făcînd bilanțul activității noastre din acest prim an de organizare a centrelor de inițiere în sport pentru copii, se desprind cîteva concluzii importante, care pot fi generalizate.

Popularizarea susținută prin intermediul celor mai variate forme și mijloace de propagandă și agitație, a foloaselor practicării exercițiilor fizice și a sportului pentru dezvoltarea și întărirea sănătății copiilor, precum și a tuturor datelor cu privire la organizarea centrelor de inițiere (adresa bazei sportive, mijloacele de transport în comun care merg spre ea, programul acestor centre, condițiile și modul de înscriere și participare etc.) constituie prima condiție în asigurarea unui număr mare de copii acestor centre.

Organizarea centrelor, coordonarea minuțioasă a activității lor trebuie făcută cu toată seriozitatea, cu ajutorul celor mai competenți profesori și antrenori, fără să se admită vreo modificare a programului anunțat, a condițiilor de participare etc. Părinții trebuie să aibă încredere în noi, să fie convinși că de instruirea sportivă și educarea copiilor lor se ocupă oameni pricepuți și în același timp pătrunși de răspunderea ce o au.

Cluburile sportive bucureștene au reușit să se achite în bune condițiuni de această sarcină. La baza sportivă a fiecărui centru de inițiere în sport a fost organizat din timp, de către clubul respectiv, un colectiv format din 10—15 activiști și cadre tehnice, fiecăruia dintre aceștia revenindu-i sarcini concrete pe întreaga perioadă a activității centrului. Pentru a fi cuprinși un număr cît mai mare de copii, instruirea acestora a fost planificată pe ore și grupe de vîrstă. Grupele de copii au fost repartizate pe antrenori. Aceștia și-au alcătuit o evidență precisă a copiilor din grupă, notîndu-și în caiet numele și pronumele, data nașterii, școala și clasa, adresa, situația la învățătură și avizul medical. La înscriere, fiecare elev era obligat să prezinte carnetul cu situația școlară, sau în cazuri excepționale să fie însoțit de către unul din părinți care să prezinte conducătorului cursului situația la învățătură a copilului.

În cadrul fiecărei grupe constituite, antrenorul a numit cîte un căpitan de echipă, pentru jocuri, sau responsabil la sporturile individuale, care avea sarcina să primească și să împartă echipamentul sportiv, să dea raportul antrenorului la începerea lecției, să adune grupa după pauză, să supravegheze echiparea și dezechiparea etc. Acești copii au fost de un real folos profesorilor de educație fizică și antrenorilor în organizarea procesului instructiv-educativ.

La începutul cursului, antrenorii și profesorii i-au inițiat pe copii, din punct de vedere teoretic, asupra importanței sportului în dezvoltarea organismului și asupra caracteristicilor ramurei de sport respective. De altfel, fiecare lecție avea o parte introductivă teoretică, urmată de o exemplificare practică executată inițial de antrenor, după care se trecea la instruirea practică a grupei. Cantitatea de lucru practic efectuată de copii a fost astfel repartizată, încît aceștia să nu fie obligați să facă eforturi prea mari. Astfel, s-a început cu 10—15 minute lucru practic, pentru ca în ultima parte a cursului să se ajungă la 25—30 de minute. După efectuarea orei ce le era afectată, copiii din fiecare grupă mai asistau aproximativ o oră la instruirea grupei următoare, pentru a-și fixa mai bine cunoștințele acumulate.

Preocupați de selecționarea elementelor celor mai talentate pentru sportul de performanță, antrenorii au urmărit în mod deosebit evoluția zilnică a celor mai buni elevi, acordîndu-le mai multă atenție în instruire și cultivîndu-le totodată dragostea pentru ramura de sport pe care și-au ales-o. Unii dintre aceștia, deși aflați la vîrsta copilăriei, au pășit cu acest prilej pe calea anevoioasă, dar plină de satisfacții, a obținerii măiestriei sportive. Ințelegem prin aceasta că, pășind pragul secțiilor cluburilor sportive, ei vor munci intens pentru dezvoltarea calităților, pentru realizarea unei pregătiri sportive pe baze științifice.

Buna organizare a centrelor de inițiere în sport, competența și simțul de răspundere manifestat de profesorii de educație fizică și antrenorii care le-au condus au cîștigat de partea sportului nu numai pe copiii care le-au frecventat, ci și pe părinții acestora. In numeroase scrisori sosite pe adresa Consiliului orășenesc UCFS București, oamenii muncii din întreprinderi și instituții și-au exprimat în cuvinte emoționante satisfacția față de rezultatele obținute de copiii lor prin frecventarea acestor cursuri. Iată ce ne-a scris I. Marinescu, tatăl unui copil: „Intr-una din zile am citit în tramvai un afiș al UCFS în care se vorbea despre centrul de învățarea înotului de la Ștrandul Tineretului, pentru copii în vîrstă de la 5 la 12 ani. Cîteva zile m-am gîndit ce să fac, să-l înscriu și pe băiatul meu Dănuț, care are 5 ani și jumătate? Am discutat cu soția mea. Știindu-l pe copil tare neastîmpărat, ne venea greu să ne hotărîm să-l înscriem, de frică să nu i se întîmple ceva. Teama mi-a fost înlăturată de cîțiva colegi de ai mei, ai căror copii frecventau aceste centre de învățarea înotului. Ca să mă conving, într-o zi liberă m-am deplasat pînă la Ștrandul Tineretului și am avut astfel prilejul să asist la înscrierea unor copii care și-au început activitatea, organizat, sub supravegherea atentă a unui profesor. Așa s-a ajuns ca în fiecare zi Dănuț al meu să meargă însoțit de bunica lui, la acest curs. După cîteva zile, cînd mi-a povestit entuziasmat că a învățat să înoate, nu prea îmi venea să-l cred. Aveam să mă conving însă la sfîrșitul celor două săptămîni cît a durat cursul, cînd am fost invitat să asist, împreună cu alți părinți, la examenul micilor înotători. Mă așteptam să găsesc acolo un bazin mic, așa... pe măsura copiilor. Cînd însă m-am văzut în tribuna unui bazin normal, cu adîncime de 3—4 m, teama a început să încolțească din nou. Poate o să vi se pară curios, dar eu la 40 de ani nu știu să înot. Din această cauză eram îngrijorat, deși Dănuț pe care îl descoperisem printre ceilalți copii era foarte degajat. ...Cînd s-a dat startul și copiii, printre care era și Dănuț, au sărit curajoși în apă, mi-am pus mîinile pe ochi. După ce s-a terminat cursa și micii înotători au ieșit voioși din apă, nu m-am uitat că după Dănuț șiroia încă apa, l-am îmbrățișat și l-am sărutat, de bucurie că știe într-adevăr să înoate, că la cei cinci ani și jumătate ai lui și-a luat primul examen cu foarte bine.

Cît privește pe neastîmpăratul meu Dănuț, vă mărturisesc cinstit că este de nerecunoscut: mănîncă fără să mai facă mofturi, se spală singur și vorbește cuviincios — așa cum de altfel ne-a mărturisit că l-a învățat tovarășa profesoară de la înot.

Vă mulțumesc dragi tovarăși!"

Această scrisoare este una dintre multe altele asemănătoare prin care oamenii muncii își manifestă satisfacția pentru crearea acestor centre, pentru modul cum muncesc profesorii și antrenorii în cadrul lor și pentru rezultatele obținute în sport de către copiii lor.

Bilanțul acestui prim an de organizare pe scară largă a centrelor de inițiere în sport pentru copii a scos însă la iveală pe lîngă aceste rezultate pozitive și unele deficiențe, de care va trebui să ținem seama în activitatea ce o vom desfășura în acest domeniu în anii viitori.

De pildă, nu toate cluburile (ex. Rapid, Progresul ș.a.) au organizat din timp centrele de inițiere, astfel încît ele să-și înceapă activitatea imediat ce copiii au intrat în vacanță.

La centrele de inițiere organizate, cluburile sportive nu au asigurat cadre tehnice pe măsura posibilităților ce le au, limitîndu-se în general la profesorii de educație fizică și antrenorii din colectivele de conducere ale acestor centre. Astfel, au fost folosiți în mică măsură sportivii fruntași, maeștrii emeriți și maeștrii sportului, cunoscuți și iubiți de copii, de la care aceștia doreau și ar fi putut să învețe „tainele" sporturilor în care se inițiau.

Desigur că o parte din aceste lipsuri se datoresc și greutăților inerente începutului unei activități noi. De acum însă nu ne mai lipsește experiența și trebuie să luăm din timp toate măsurile pentru ca vacanțele elevilor să ne găsească bine pregătiți, cu centre de inițiere în sport temeinic organizate.

Imbunătățind colaborarea cu organele și organizațiile U.T.C., cu secțiile de învățămînt, vom avea posibilitatea să mobilizăm un număr mai mare de copii la aceste centre, aducîndu-se astfel o contribuție sporită la călirea și educarea tinerei generații.

Cluburile și asociațiile sportive sînt datoare să nu-și precupețească eforturile pentru a organiza cît mai bine activitatea sportivă a copiilor și a tineretului școlar, izvor nesecat de cadre pentru sportul de performanță, să folosească pe scară largă în acest scop centrele de inițiere în sport, care și-au dovedit pe deplin utilitatea.

Ședință de comunicări în probleme de cultură fizică și sport la Cluj

In vederea valorificării activității de cercetare științifică pe anul 1965 a profesorilor de educație fizică, antrenorilor și medicilor sportivi, cabinetul metodico-științific de pe lîngă Consiliul regional al UCFS — Cluj a organizat la Casa de Cultură a studenților „Gheorghe Gheorghiu-Dej" din Cluj cea de a 12-a ședință de comunicări științifice avînd ca temă de bază **„Probleme privind metodica și conținutul antrenamentului la copii și juniori"**.

Au participat specialiști în domeniul culturii fizice și sportului din orașul și regiunea Cluj și numeroși invitați din țară.

Lucrările au fost deschise de către prof. dr. VIOREL GLIGORE, președintele cabinetului metodico-științific de pe lîngă Consiliul regional al UCFS Cluj, care a menționat importanța activității de cercetare științifică în lumina Directivelor celui de al IX-lea Congres al P.C.R. și a expunerii făcute de către tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R., la recenta Sesiune a Marii Adunări Naționale. In continuare prof. dr. Viorel Gligore a arătat rolul important pe care-l are colaborarea dintre profesor, antrenor și medicul sportiv pentru obținerea rezultatelor sportive de valoare.

A fost prezentat referatul: **„Sportul la copii și juniori, particularități morfo-funcționale"** (de dr. ONORIU CHEȚEANU), în care s-a accentuat rolul și importanța conținutului și metodicii antrenamentului sportiv la copii și juniori privit prin prisma particularităților morfo-funcționale ale vîrstei de creștere.

Conținutul acestui referat a fost întregit de coreferenții lector FR. LÖRINCZY prin lucrarea **„Particularități metodice și de conținut în instruirea sportivă a copiilor și juniorilor"** și dr. V. ACHIM, prin expunerea lucrării **„Particularitățile biologice și biochimice ale vîrstei tinere în antrenamentul sportiv"**.

Au fost expuse apoi 12 comunicări interesante, cu caracter aplicativ, dintre care voi cita: PROF. OPRINA STROE, D. ALMĂȘAN **„Sistematizarea mijloacelor pentru dezvoltarea vitezei, forței, rezistenței și îndemînării și metodica dezvoltării acestor calități fizice la copii și juniori**, DR. V. ACHIM, **„Aspecte clinice de supraexcitare emotivă — emotivitate patologică"**, LECTOR FR. LÖRINCZY, ASISTENT R. SOTEIU **„Din experiența aplicării principiului compensației în pregătirea jucătorilor de handbal"**, ANTRENOR GH. GHEORGHIAN **„Unele observații cu privire la particularitățile antrenamentului la copii în jocul de fotbal"**.

Un deosebit interes a stîrnit inovația antrenorului de gimnastică D. SZABO (**„Bîrna protejată"**) precum și comunicarea profesorului de educație fizică din Turda A. HOBEȚ **„Din experiența predării înotului la copii (6—12 ani)"**. Ședința de comunicări a fost încheiată cu lucrarea asistentului I. FEȘNIC **„Culegere de exerciții aplicative pentru clasele I—VIII"**.

Lucrările prezentate au fost viu comentate de către participanții la sesiune. Ele au avut un conținut de un ridicat nivel științific și contribuie la elucidarea unor probleme privind antrenamentul sportiv la copii și juniori în principalele sporturi olimpice cum ar fi atletismul, gimnastica, înotul etc.

prof. TIBERIU CORNEIȘAN
secretarul Cabinetului metodico-științific — Cluj

5 MINUTE CU ION ȚIRIAC

(Urmare din pag. 1)

Năstase la dublu, sînt cei mai indicați să intre în vederile selecționării pentru întrecerea „Salatierei de argint", trofeu cu care este dotată „Cupa Davis". Aștept cu nerăbdare începerea competiției și... aștept și puțină șansă la tragerile la sorți.

— Dintre viitorii coechipieri pentru „Cupa Davis" nu ai citat nici un nume nou. Este vorba de vreo scăpare sau...?

— *Nu! Nu am avut nici un lapsus. Jucătorii tinerei generații nu justifică încă participarea în concursuri atît de grele. Progresele lui Ilie Năstase întîrzie, același lucru se poate spune și despre Dron. Promovarea trebuie să se facă numai pe criteriul strădaniilor de la antrenamente și al valorii atinse și nu exclusiv pe cel al tinereții.*

— Alte proiecte?

— *Sper ca la competițiile la care voi concura să obțin rezultate care să le confirme pe cele de anul trecut și chiar să le întreacă. Aș dori tare mult să joc și cu spaniolul Santana — tenismanul nr. 1 al lumii — cu indianul Khrisnan (cu aceștia doi nu m-am întîlnit niciodată), cu cît mai mulți jucători de valoare, mai ales australieni.*

Și, ținînd seama de dîrzenia pe care o are, de seriozitatea cu care se antrenează și valoarea crescîndă pe care o manifestă de la un concurs la altul, Ion Țiriac poate adăuga pe cartea sa de vizită, printre învinși, alături de Pietrangeli, Ulrich, Bungert, Sangster, Fox, Dell, Lejus, Fletcher, Hewit, Davidson și alte nume de rezonanță mondială.